

נַחֲמָא בִּישָׁא בְּעַלְמָא, בר מה הוא לְחֵם רֵע עַזִּין, מה כתיב (בראשית מ"ג) כי לא יוכלו המצריים לאכל את העברים לְחֵם כי תועבה היא למצרים, הא לך לְחֵם רֵע עַזִּין.

תַּלְתָּא אִינּוֹן דְּדַחְיָין שְׁבִינְתָּא מְעַלְמָא, וגרמיין, הדיוויריה דקידשא בריך הוא לא הוי בעלםא, ובני נושא צווחין ולא אשתחמע קליהון. ואלון אינון: מאן (דף ג' ע"ב) דשכיב בגדה, בגין דלית מסאבו תקיף בעלםא בר מסאבו דגדה. מסאבו דגדה קשיא מקבל מסאבו בעלםא, אסתאב איהו,obel דמתקרבין בהדריה יסתאבין עמיה, אבל אתר דאולין אתקהיא שכינתא מן קמייהו.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְגָרִים מְרֻעִין בִּישֵׁין עַל גְּרָמִיה, ועל ההוא זרעא דיזילד, דכיוון דיקרב בר

לשון הקודש

ယאל מלחמו, שאין לְחֵם רֵע בְּעוֹלָם חויין בעלם כולם, ואלה הם: מי ששותב עם מאותו לְחֵם של בעל עין הרע. מה כתוב? כי לא יוכלו המצריים לאכל את העברים לְחֵם כי תועבה היא למצרים. ערי לך לְחֵם של רע עין. שלשה הם שודוחים שכינה מן העולם ונורמים שדיורו של הקדוש ברוך הוא לא יהיה בעולם ובני אדם צווחים ולא מלפניהם.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁגָנְרָם צְרוֹת רָעוֹת עַל

נְשׁוֹלֶגֶבְיִנְדָּה, הַהֲוָא מֵסָאָבוֹ דְּלִיגְעַלְוִי, וַיַּשְׂתַּאֲרֵבְכָל שִׁיבִּין דִּילִיה, זְרֻעָא דִּיּוֹלִיד בְּהַהֲוָא שַׁעַתָּא,
(ס"א מס' אבוי) מִשְׁכִּין עַלְוִי רֹזֶה מס' אבוי. וְכֹל יוֹמָיו יְהָא
בְּמֵסָאָבוֹ, דְּהָא בְּגִינָא וַיְסֹדָא דִּילִיה אִיהוּ בְּמֵסָאָבוֹ
רַב וַתְּקִיף מִבְּלֵל מֵסָאָבָא דְּעַלְמָא, דְּמַיד דְּקָרִיב בְּרֵ
נְשׁוֹלֶגֶבְיִנְדָּה, הַהֲוָא מֵסָאָבוֹ דְּלִיגְעַלְוִי, דְּבָתִיב,
(ויקרא ט"ו) וַתְּהִי נְדָתָה עַלְיוֹ.

מְאָן דְּשִׁכְיבָּב בְּבָתָ אל גִּבְּרֵ, דְּאַעַיל בְּרִית קְוֹדֵשׁ
וְאֵת קִיְּמָא בְּרֵשֵׁו אַחֲרָא, דְּבָתִיב, (מלאכי ב')
וּבָעֵל בָּתָ אל גִּבְּרֵ. וַתְּגִינָן, לִית קְנָאָה קִמְיָה קְדֵשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, בָּר קְנָאָה דְּבָרִית קְדִישָׁא, דְּאִיהוּ קִיְּמָא
דְּשִׁמְאָא קְדִישָׁא, וְרוֹא דְּמַהְיִמְנוֹתָא. מָה בְּתִיב (במדבר
כ"ה) וַיְחַל הָעֵם לִזְנוֹת אֶל בְּנוֹת מֹאָב מִיד וַיַּחַר אָף
ה' בִּישראל.

לשון הקורש

עַלְיוֹ.

מי שושוכב עם בת אל גִּבְּרֵ, שְׁמַכְנִים
בְּרִית קְדֵשׁ ואות הְבִרִית לְרֹשׁוֹת אַחֲרָת,
שְׁבָתוֹב וּבָעֵל בָּתָ אל גִּבְּרֵ, וְשָׁנִינוּ שָׁאןִין
קְנָאָה לְפִנֵּי הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא חְווֹן
מִקְנָאָה שֶׁל בְּרִית קְדֵשׁ, שְׁהָא בְּרִית שֶׁל
הַשֵּׁם הַקְּדוּשָׁ וְסֹוד הָאָמוֹנה. מָה בְּתִוב?
בְּמַהְרָכָה וַיְחַל הָעֵם לִזְנוֹת אֶל בְּנוֹת מֹאָב.
מִיד – וַיַּחַר אָף ה' בִּישראל.

עַצְמוֹ וְעַל אֹתוֹ זְרֻעָ שְׁיוֹלִיד. שְׁבִּין
שִׁיקְרָב אָדָם לְנִדָּה, אֹתוֹתָה טָמֵא כּוֹפְצָת
עַלְיוֹ וְנִשְׁאָרָת בְּכָל אַיְבָּרוֹ, אֹתוֹ זְרֻעָ
שְׁיוֹלִיד בְּאוֹתָה שַׁעַה, (טממים) מִשְׁכָּבִים
עַלְיוֹ רָום טָמֵא, וְכֹל יִמְיוֹ יְהִיא בְּטָמֵא,
שְׁהָרֵי הַבְּנִין וְהַיסּוּד שָׁלוֹ הָוֹא בְּטָמֵא
רַבָּה וַתְּקִיפָה מִבְּלֵל טָמֵא שְׁבָעוֹלִם,
שְׁמַיד שִׁקְרָב אָדָם לְנִדָּה, אֹתוֹתָה טָמֵא
קוֹפְצָת עַלְיוֹ, שְׁבָתוֹב (ויקרא ט) וַתְּהִי נְדָתָה

רִישֵׁי עַמָּא דִּידְעֹו וְלֹא מָהו בִּידְיוֹ, אֲתַעֲנֵשׂ
בְּקֶדֶם יִתְאָ, דְּבָתִיב, (בָּמְדִבָּר כ"ה) קָח אַת בְּלָ
רָאשֵׁי הָעָם וְהַזְּקָעָ אֹתָם לְה' נִגְדָּה הַשְּׁמֶשׁ. רַבִּ
אָבָא אָמָר, מַאי נִגְדָּה הַשְּׁמֶשׁ. נִגְדָּה הַבְּרִית דָאָקָרִ
שְׁמֶשׁ, וְעַלְיהָ אָתְמָר (תְּהִלִּים פ"ד) בַּי שְׁמֶשׁ וּמְגַן ה'
אֱלֹהִים. שְׁמֶשׁ וּמְגַן דָּא בְּרִית קָדִישָׁא. מַה שְׁמֶשׁ
זָרָח וְאַגְּהִיר עַל עַלְמָא, אֹסֵף הַכִּי בְּרִית קָדִישָׁא זָרָח
וְאַגְּהִיר גּוֹפָא דָבָר נֶשׁ. מְגַן: מַה מְגַן אֵינוֹ לְאַגְּנָא
עַלְיהָ דָבָר נֶשׁ, אֹסֵף הַכִּי בְּרִית קָדִישָׁא מְגַן עַלְיהָ
דָבָר נֶשׁ, וּמְאָן דְּגַטִּיר לִיה, לִית נַזְקָא בְּעַלְמָא.
דִּיבְּרֵל לְמִקְרָב בְּהִדְיָה וְדָא הוּא נִגְדָּה הַשְּׁמֶשׁ.

רִישֵׁי עַמָּא, יַתְּפִסּוּ בְּכָל דָּרָא וְדָרָא בְּהֹזְבָּא דָא,
אֵי יָדְעֵין וְלֹא מְקַנְּאֵין לִיה. בְּגַ�וְן דְּהֹזְבָּא דָא
עַלְיָהּוּ, לְקָנָה לִיה לְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּהָא'

לשון הקודש

רָאשֵׁי הָעָם שְׁיוֹדָעִים וְלֹא מְוחִים קָדְשׁוּ וּוּרְחָם וּמְאִיר אֶת גּוֹפֵן הָאָדָם. מְגַן –
בִּירְקִים, גַּעֲנִים בְּתַחְלָה, שְׁבָתוֹב קָח
מַה מְגַן הוּא בְּרִי לְהַגְּנָה עַל הָאָדָם, אֲפָכָה
בְּרִית קָרְשׁ מְגַנָּה עַל הָאָדָם, וּמַי שְׁוֹמֵר
אָוֹתָה, אֵין נַזְקָא בְּעוֹלָם שְׁיוֹכֵל לְקַרְבָּן
אָלָיו, וְזֹה נִגְדָּה הַשְּׁמֶשׁ.
רָאשֵׁי הָעָם יַתְּפִסּוּ בְּכָל דָּוָר וְדָוָר בְּחַטָּא
זֶה, אֵם יוֹדָעִים וְלֹא מְקַנְּאִים לוֹ, מְשֻׁוְּשָׁמִים
שְׁחוֹבָה זוּ עַלְיהָם לְקָנָה לְקֹדְשׁ בָּרוּךְ בְּרִית

ברית, מֵאֵן דָּאָעֵיל קְדוֹשָׁה דָּא בְּרִשּׁוֹתָא אַחֲרָא,
עַלְיָה בְּתִיב (שמות כ') לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֶחָרִים עַל
פִּנְךָ. לֹא תִּשְׂתַּחַוו לְהָם וְלֹא תִּעֲבֹדֵם כִּי אַנְכִּי ה'
אֱלֹהִיךְ אֵל קְנָא וּכְלָא קְנָא כִּי חָדָא. וְעַל דָּא
אַתְּדָחֵיא שְׁבִינְתָּא מְקֻמִּיהָ. מֵאֵן דְּמִשְׁקָר בְּבְרִית
קְדִישָׁא דְּחַתִּים בְּבָשְׂרִיה דָבָר נֶשֶׁת, בְּאַילּוּ מְשִׁקָּר
בְּשֶׁמֶא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מֵאֵן דְּמִשְׁקָר חֹתְמָא
דְּמַלְכָא, מְשִׁקָּר בִּיה בְּמַלְכָא, לִית לֵיה חֹלְקָא
בְּאֱלֹהָא דִּישְׁרָאֵל, אֵי לֹא בְּחִילָא דְּתִיזְבָּתָא תְּדִיר.

(ס"א יג'יר)

רַבִּי יוֹסֵי פָּתָח וַיֹּאמֶר, (שמואל א', י"ב) וַיִּשְׁבַּחּוּ אֶת ה'
אֱלֹהֵיכֶם וְנוּ, וַיַּעֲזֹבוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁבַּחּוּ
וַיַּעֲזֹבוּ. דְּרוֹחֵו מִנְיָהוּ בְּרִית קִימָא קְדִישָׁא, הַוּ
גּוֹרִין וְלֹא פְּרָעֹז, עד דְּאַתָּת דְּבָוָרָה וְגִדְיבָּת בְּהָאִ
לְכָל יִשְׂרָאֵל כִּמֶּה דְּכַתִּיב, (שופטים ה') בְּפַרְעוֹן פְּרָעוֹת

לשון הקודש

הוא בברית זו, מי שמכנים קדשה זו
לראשות אהורה, עליו בתרוב (שמות ט) לא
יהיה לך אליהם אחרים על פניהם. לא
תשתחוו להם ולא תעבדם כי אנכי ה'
את ה' אֱלֹהֵיכֶם וְנוּ. וַיַּעֲזֹבוּ אֶת הָאֱלֹהִים
וַיִּשְׁבַּחוּ וַיַּעֲזֹבוּ שְׁדוֹיו מִזְבְּחָיו מִשְׁמָךְ
בְּבְרִית קָדְשָׁה שְׁחַתּוֹמָה בְּבָשָׂר הָאָדָם,
בְּאַלוּ מְשִׁקָּר בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. מי

בִּשְׂרָאֵל בְּהַתְּנִדְבָּע עִם בְּרֹכוֹ הִ.

מן דקטייל בָּנוּי, הַהוּא עֻזְבָּרָא דמִתְעַבְּרָא אֲתַתִּיה, וְגָרִים לְקַטְלָא לֵיה בְמַעַהָא, דְסִטִיר בְּנִינָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוֹמֶנוֹתָא דִילִיה. אֵיתָן מָן דקטייל בָּרָנֶשׁ, וְהָאֵי קַטְיַיל בָּנוּי. תַּלְתָּא בִּישְׁוֹן עַבְדִיד דְכָל עַלְמָא לֹא יִכְלֵל לְמַסְבֵּל, וְעַל דָא עַלְמָא מִתְמוֹגָגָא זְעִיר זְעִיר, וְלֹא יִדְיעַ, וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַסְתָּלָק מַעַלְמָא, וְחַרְבָּא וּבְפָנָא וּמוֹתָנָא אֲתִיזָן עַל עַלְמָא. וְאַלְין אִינּוֹן: קַטְיַיל בָּנוּי, סְטִיר בְּנִינָא דְמַלְכָא, דְחַיָא שְׁבִינָתָא, דְאַזְולָא וּמְשַׁטְטָא בְעַלְמָא, וְלֹא אַשְׁכָּחַת נִיחָא. וְעַל (א) אַלְין, רַזְחָא (ס"א ר' יוחנן) דְקוֹדְשָׁא (עַבְדִיד) בְּכִיה, וְעַלְמָא אֲתַדְן בְּכָל הַגִּי דִינִין. וְוי לְהַהּוּא בָּרָנֶשׁ, וְוי לֵיה, טָב לֵיה דָלָא יַתְבִּרֵי בְעַלְמָא.

לשון הקורידש

מסתלק מהעוֹלָם, ותַּרְבֵּב וּרְעֵב ומַוְתָּא בְּאַיִם על הָעוֹלָם, וְאַלְהָ הַמָּ: הַוְרָגָן בָּנוּ, סּוֹתֵר בְּנִין הַמֶּלֶךְ. וְדוֹקָה אֶת הַשְׁבִּינָתָה, שְׁחוֹלְכָתָה וּמְשׁוֹטְטָתָה בְּעוֹלָם וְלֹא מּוֹצַאת מְנוּחָתָה, וְעַל (א) אַלְוָ רָוח (וְחוֹתָן) הַקְּרָבָשׁ שְׁלָשָׁ רְעוֹתָה עֹשֶׂה שְׁבָל הָעוֹלָם לֹא יִכְלֵל, שְׁלָא נְבָרָא בְּעוֹלָם!

(שופטים ח) בְּפֶרַע פָּרָעֹת בִּשְׂרָאֵל בְּהַתְּנִדְבָּע עִם בְּרֹכוֹ הִ.

מי שַׁחֲרָג בָּנוּ, אָתוֹ עַבְרָ שָׁאשְׁתָו הַתְּעַבְּרָה, וְגָרִים לְהָרָג בְמַעַיָּה, שְׁסִוְתָר בְּנִינוּ שֶׁל הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא וְאַפְנָנוֹת שְׁלָוָ. יֵש מי שַׁחֲרָג אָדָם, וְזה הַוְרָג בָּנוּ. שְׁלָשָׁ רְעוֹתָה עֹשֶׂה שְׁבָל הָעוֹלָם לֹא יִכְלֵל, לְסֶבֶל, וְעַל זה הָעוֹלָם מִתְמוֹגָג לְאַט לְאַט, וְלֹא יִדּוֹעַ לְפָה, וְהַקְּרוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא

וְכֹאֵין אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דַּאֲפָעַם גַּב דְּהַוו בְּגִלוֹתָא
דְּמִצְרַיִם, אַסְתָּמְרוּ מִפְּלַחְתִּי הַגִּיא תְּלִתְתָּא, מְגַדָּה,
וּמְבָתָא אֶל גִּבְּרָה, וּמְקַטּוֹל זְרֻעָה, וְאַשְׁתַּדְלָו בְּפִרְחָסִיא
בְּפִרְחִיה וּרְבִיה. דַּאֲפָעַם גַּב דְּגִזְוָה אַתְּגִזְוָה (שמות א')

כָּל הַבָּנָה הַיְלֹוד הַיְאֹורָה תְּשִׁלְיְכָהוּ, לֹא אַשְׁתַּבְחָה
בְּיִגְיָהָן מֵאָנוּ דְקָטִיל עַזְבָּרָא בְּמַעַה אַתְּתָא, כָּל
שְׁבָן לְבָתָר. וּבְזִכְוָתָא דָא נְפָקוּ יִשְׂרָאֵל מִן גִּלוֹתָא.

מְגַדָּה: דְּתַגְיִי רַבִּי חַיִּיא מָאי (דף ד' ע"א) דְכַתִּיב, (שמות
ל"ח) וַיַּעֲשֵׂה אֶת הַכְּיוֹר נְחַשָּׁת וְאֶת כְּנוֹ
נְחַשָּׁת בְּמִראות הַצּוּבָאות. מִפְנֵי מָה זָבוּ נְשִׁין
לְהָאִי, בְּגַ�וּן דְּאַסְתָּמְרוּ גַּרְמִיְהוּ בְּגִלוֹתָא דְּמִצְרַיִם,
דְלִבְתָּר דְּאַתְּדִכְיָוּן הָוּ אַתְּיָן מְתַקְשֵׁטָן וּמְסַתְּבֵלָן
בְּפִרְאָה בְּבָעֵילָהָן, וּמְעוֹרְדוֹן לוֹן בְּפִרְחִיה וּרְבִיה.

מְבָתָא אֶל גִּבְּרָה, דְכַתִּיב, (שמות י"ב) יֵצָא כָּל צְבָאות

לשון הקידוש

אֲשֶׁר יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל, שָׁאַפְתָּעַם גַּב שְׁחוֹי
בְּגִלוֹת מִצְרַיִם, נִשְׁמְרוּ מִפְּלַחְתִּי הַגִּיא תְּלִתְתָּא, מְגַדָּה
– מְגַדָּה, מְבָתָא אֶל גִּבְּרָה, וּמְתַרְגָּמָן שְׁלֵזִים וּרְעִם,
וְהַשְׁתְּרָלוּ בְּפִרְחָסִיא בְּפִרְחִיה וּרְבִיה.
שָׁאַפְתָּעַם גַּב שְׁגִגְוָה הַגִּיא תְּלִתְתָּא, כָּל הַבָּנָה
הַיְלֹוד הַיְאֹורָה תְּשִׁלְיְכָהוּ, לֹא נִמְצָא
בְּיִגְיָהָן מֵי שְׁחוֹרָג עַבְרָה בְּמַעַי אַשָּׁה, כָּל
שְׁבָן אחר קָה. וּבְזִכְוָתָא זְאוּ יִשְׂרָאֵל
צְבָאות הַיְגָן, וּכְתוּב (טהילים קכט) שְׁבַטִּי יְהָ
מְהֻגְלָות.

ה' וג''. וכתיב (תהלים קכ"ב) **שְׁבָطִי יְהֹוָה עֲדֹות לִיְשָׂרָאֵל.** עדות לישראל ונדי. ואלה שמות בני ישראל. **שְׁבָטִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**

וְאֵין תִּמְאֶה וְהָא בְּתִיב וְהַזָּא בֶּן אִישׁ מִצְרַיִם. הָא וְנָדָאי חֶד הַזָּה, ופְּרִסְמוֹ קְרָא, דְּבָתִיב, (ויקרא כ"ד) וְהַזָּא בֶּן אִישׁ מִצְרַיִם וג' ושם אמו שלמית בת דברי למיטה דן. פְּרִיה ורְבִיה דְּבָתִיב, (שמות א') וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פְּרוֹ וַיִּשְׁרַצּוּ וַיִּרְבּוּ וג' ומכל הגי אסתמרו ישראל. **בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַלְיוֹן, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְפָקָה,** הַדָּא הַזָּא דְּבָתִיב וְאֵלה שמות בני ישראל וג'.

וְאֵלה שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי אַלְעֹזֶר וַרְבִּי יוֹסֵי הָוו אַזְלִי בָּאוֹרָחָא, עַד דְּהָוו אַזְלִי, אמר רַבִּי אַלְעֹזֶר לַרְבִּי יוֹסֵי, אַפְתָח פּוֹמֶךָ, וַיִּגְהַרְוּ מִילְךָ אָמֵר לֵיה נִיחָא קְמִיה דָמֶר, דְּאַשְׁאָל מַלְהָה חֶדָא

לשון הקודש

עדות לישראל. עדות לישראל ונדי. ומכל אלה ואלה שמות בני ישראל. שבט בני נשמרו ישראל. בני ישראל נברנו - בני ישראל. ובפר אל בני ישראל. **בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָנוּ.**

ואם תאמר, וברاي כתוב והוא בן איש מצרי? הרי ונדי אחד ה'יה, ופְּרִסְמוֹ ה'ה'וב, שכתבו (ויקרא כט) והוא בן איש ה'ולבים, אמר רַבִּי אַלְעֹזֶר לַרְבִּי יוֹסֵי פָתָח פֵיך וַיָּאִירוּ דְבָרֶיך. אמר לו, נזה

דְקַשִּׁיא לֵי, הָא שְׁמַעַנָּא מְבוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְהַזָּה
אָמֶר, וְאֵלָה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סְכָא. פֶל
אַיִנֵן חִילִין וּמְשִׁירִין דְהַזָּו נְחַתֵּין לְגָלוֹתָא בְּהַדִּי
יַעֲקֹב, דְכְתִיב, אַת יַעֲקֹב. מַהוּ דְכְתִיב אִישׁ וּבֵיתוּ
בָאָו. אָמֶר לֵיה, וְדָאי הַבִּי הוּא. אֶלָּא הָא תְּגִינֵן,
פֶל דְמַקְבֵּל מְאַחֲרָא, אֵיתָא בִּיתָא מְהַזּוֹא דִיחִיב,
וְעַל דָא אִישׁ וּבֵיתוּ בָאָו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (מלכים א', ט) **וַיְהִי כְּכֹלֶת**
שְׁלָמָה לְבִנּוֹת אֶת בֵּית הָ' וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ
וּגְוֹ'. וְכִי בֵין דָאָמֶר אֶת בֵּית הָ', מַהוּ וְאֶת בֵּית
הַמֶּלֶךְ, אֵי בְּגִין שְׁלָמָה אָתָם, לֹאֹ הַבִּי, אֶלָּא אֶת
בֵּית הָ' דָא בֵּית הַמְּקָדֵשׁ, וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ דָא קְדֵשׁ
הַקָּדְשִׁים.

לשון הקודש

שְׁנַתָּן, וְעַל זֶה אִישׁ וּבֵיתוּ בָאָו
פתח רבי אלעזר ואמר, (מלכים א', ט) **וַיְהִי**
כְּכֹלֶת שְׁלָמָה לְבִנּוֹת אֶת בֵּית הָ' וְאֶת
בֵּית הַמֶּלֶךְ וּגְוֹ'. **וְכִי בֵין שָׁאָמֶר אֶת בֵּית**
הָ', מַה זֶה וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ? אִם בְּשִׁבְיַל
יַעֲקֹב. מַה זֶה שְׁבַתּוּב עַם יַעֲקֹב, שְׁבַתּוּב אֶת
שְׁלָמָה זֶה נָאָמֵר – לֹא בָהּ אֶלָּא בֵּית הָ'
זֶה בֵּית הַמְּקָדֵשׁ, וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ זֶה
קְדֵשׁ הַקָּדְשִׁים.

לִפְנֵי מֶר שָׁאָשָׁאֵל דָבָר אֶחָד שְׁקַשָּׁה לֵי?
גָּרֵי שְׁמַעַתִּי מְהֻטְנוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה שְׁהִי
אָמֶר, וְאֵלָה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – יִשְׂרָאֵל
סְכָא, כֶל אֹתָם תִּלּוֹת וּמְחַנּוֹת שְׁהִי
יוֹרְדים לְגָלוֹת עַם יַעֲקֹב, שְׁבַתּוּב אֶת
יַעֲקֹב. מַה זֶה שְׁבַתּוּב אִישׁ וּבֵיתוּ בָאָו?
אָמֶר לוּ, וְדָאי זֶה בָהּ, אֶלָּא הַרִי שְׁנִינָה,
פֶל הַמַּקְבֵּל מְאַחֲרָה, הוּא בֵּית לְאוֹתוֹ

בֵּית ה' דָּאִיהוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּגֹן: עֹזֶרֶת וַלְשֻׁכּוֹת וַיְבִית הָאֱלֹם וַיְהִיבֵּר, דָּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְדָא אֲקָרֵי בֵּית ה'. **בֵּית הַמֶּלֶךְ:** דָּא קָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים, דָּאִיהוּ פְּנִימָה דְּכָלָא, הַמֶּלֶךְ סְתָם. מֶלֶךְ דָּא, אֲפָלָה גַּבְּדָא לְגַבְּדָא נְקִידָה עַל עַל גַּבְּדָא נְקִידָה מֶלֶךְ עַלְאָה, אִיהוּ נְקַבָּא לְגַבְּדָא נְקִידָה עַלְאָה, סְתִימָא דְּכָלָא. וְאֲפָלָה עַל גַּבְּדָא נְקִידָה נְקַבָּא, אִיהוּ דְּכֹורָא לְגַבְּדָא דְּלִתְתָּא, וּבְגִינֵּן פְּקָדָ פְּלָא בְּגֹנוֹנָא דָּא וְעַל דָּא, תְּתָאי, בְּרוֹא דָּא בְּתִיב בְּהָנוּ אִישׁ וַיְהִתוּ בָּאוֹ.

וְאֶלָּה שָׁמוֹת, רַבִּי (אלעוזר) יוֹסֵי פָתָח וְאָמַר, (שיר השירים ד') גַּן נְעוֹל אֲחַתִּי כְּלָה גַּל נְעוֹל מְעַין חַתּוֹם. גַּן נְעוֹל: דָּא בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל שַׁהְיָא גַּן נְעוֹל. דָּא אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, מַה הַגּוֹן הַזֶּה צְרִיךְ לְשִׁמּוֹר, לְעַדּוֹר, וְלַהֲשִׁקּוֹת, וְלִזְמֹור. פְּקָד בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל, צְרִיכָה לְעַדּוֹר, וְלִשְׁמֹור, וְלַהֲשִׁקּוֹת, וְלִזְמֹור, וְגִנְגָּרָת גַּן,

לשון הקודש

בֵּית ה' שַׁהְוָא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בָּמוֹ עֹזֶרֶת הַכְּלָל בָּמוֹ וְהַעֲלָה וְהַתְּהִזּוֹנִים, בְּסָוד וְהַלְשֻׁכּוֹת וַיְבִית הָאֱלֹם וַיְהִיבֵּר, וְהַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְדָא נְקָרָא בֵּית ה'. **בֵּית הַמֶּלֶךְ –** וְהַיְהָ קָדֵשׁ תְּקָדְשִׁים, שַׁהְוָא הַפְּנִימִי של הַכְּלָל, הַמֶּלֶךְ סְתָם. מֶלֶךְ וְהָ, אֲפָלָה עַל גַּבְּדָא שַׁהְוָא מֶלֶךְ עַלְיוֹן, הוּא נְקִיבָה אֶל נְקִידָה הַעֲלִיוֹנָה, נְסִתָּרָה הַכְּלָל. וְאֲפָלָה עַל גַּבְּ שַׁהְוָא נְקִיבָה, הוּא זָכָר לְמֶלֶךְ שְׁלָמִיטָה, וְלָבָן

ונקראת בְּרֵם, מה הַפְּרָם הַזֶּה אֲרִיךְ לְעֵדָה
ולְהַשְׁקוֹת וְלִזְמוֹר וְלַחֲפֹר, בֶּן יִשְׂרָאֵל, הַדָּא הוּא
דְּבַתִּיב, (ישעה ח) בַּי כֶּרֶם ה' צְבָאות בֵּית יִשְׂרָאֵל
וּבְתִּיב, (ישעה ח) וַיַּעֲזַקְהוּ וַיַּסְקַלְהוּ וְגֹו'.

תוספה תא

מתניתין: אמר רבי שמעון, אנן פְּתָחֵין עִינָּנוּ
חַמְּאוֹן, גָּלְגָּלִי רְתִיבָתָא קְדִישָׁתָא נְטָלִין
בְּמַטְלָנוֹי, וְקָל שִׁירָתָא בְּסִימָא לְאוֹדְגִין, יָאָה לְלָבָא,
סְלָקָא וְנְחַתָּא, אַזְלָא וְלָא נְטָלָא, מְזֻדָּעָזָעִין אַלְפָ
אַלְפִין, וְרַבּוֹא רַבְּבוֹן וְפְתָחֵין שִׁירָתָא מְלָרָעַ לְעִילָא.
לְקָל גְּעִימָוֹתָא הַהְוָא, קִיְמִין מְאוֹן דְּקִיְמִין,
וּמְתַבְּגָפִין בְּכָנוֹפִיא לְסְטָרָא דִימִינָא, אַרְבָּע
מָאָה וְחַמְשִׁין אַלְפִין מְאָרֵי דְעִינִין. חַמְּאוֹן וְלָא
חַמְּאוֹן, קִיְמִין בְּקִיְמִיהּוֹן. תְּרִין סְטָרִין אַחֲרִין

לשון הקידוש

נוֹסְעִים בְּמִסְעוֹתֵיכֶם, וּקוֹל שִׁירָה
מְבָשָׂמָת לְאֹנוֹגִים, יְפָה לְלָב, עוֹלה
וַיּוֹרַת, חֹלֶכת וְלָא נְסֻעָת, מְזֻדָּעָזָעִים
אַלְפָ אַלְפִים וְרַבּוֹא רַבְּבוֹת, וְפּוֹתָחִים
בְּשִׁירָה מְלָמֵת לְמַעַלָה.

לְקוֹל הַגְּעִימָוֹת הַזָּו עַמְּדִים מֵשְׁעֻמְדִים,
וּמְתַבְּגָסִים בְּהַתְּבָגָסִים לְצִד הִימִין,
אַרְבָּע מֵאוֹת וְחַמְשִׁים אַלְפָ בְּעֵלִי עִינִים.
רוֹאִים וְלָא רוֹאִים. עַמְּדִים בְּקִיּוּם. שְׁנִי

וְלִשְׁמָר וְלְהַשְׁקוֹת וְלִזְמָר, וּנְקָרָאת גַּן,
וּנְקָרָאת בְּרֵם. מה הַפְּרָם הַזֶּה אֲרִיךְ לְעֵדר
ולְהַשְׁקוֹת וְלִזְמָר וְלַחֲפֹר - בֶּן יִשְׂרָאֵל.
זהו שְׁבַתּוֹב (ישעה ח) בַּי כֶּרֶם ה' צְבָאות
בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּכְתוּב וַיַּעֲזַקְהוּ וַיַּסְקַלְהוּ וְגֹו'.

תוספה תא

משנה: אמר רבי שמעון, אָנוּ פּוֹקְדִים
עִינֵינוּ רֹאִים, גָּלְגָּלִי מְרַבְּבָה הַקְדּוֹשָה

אתה זורו (ס"א אתה) בגיניהן. ולסתרא דשמאלא מאתן וחתמיין אלפין.

איונז מאיריהן דיבבא, מיבין ומילין מאתר בית מותביהן, פרתין בדינא ומסיימין בדינא. מיבין תניניות, זדינא יתיב, וספרין פרתיהן. ביה שעטה, סליק מאירה דдинא, דקאים עליהן, ייתיב בכורסיא דдинא, ושירותא אשתקה, עד לא תפתקים דינא סחנון מארי דעיניון דלסתרא ימיגנא, ועמהן (דף ד' ע"ב) תמניסר אלפין אחרגין תקעין, ולא מיבין ולא מילין (ס"א לא מילין ולא מיבין) פרתין שירותא, מודען מאתן וחתמיין אלפין מארי דיבבא.

תקע תניניות ולא מיבין (ס"א ולא מיבין ולא מילין) נטיל פטרזנא, מההיא פרסיא ייתיב בכורסיא דזוטרנותא. ביה זמנא הוּא (נ"א הוּא) מדבר שמא

לשון הקודש

צדדים אחרים מטלגנים (מתהפקים) בשビルם, סובבים בעלי העיגנים שלצד ימין, ועומם וצד שמאל מאותים וחותמים אלף. אוזם בעלי יבבה מיבבים ומילין ממקום בית מושבם, פותחים בדין ומסימים בדין. מיבבים שנית, ודין ישב, תוקע שנית ולא מיבבים ולא מילין וספרים נפתחים. באotta שעה עליה בעל הדין שעומד עליהם, יושב על כסא דין, ושירה שוכבת עד שלא יסתים הדין.

קדישא עלאה רבא, דבזהוא שמא חיים לבלא.

פתח ואמר זמנא חדא יוד ה"א זיו ה"א (ס"א יוד ה"א זאו ה"א) במה דעת אמר (שמות ל"ד) ניקרא בשם יהוה. פתחין בקדמיה מאריב גלגלי קדישין. אלף אלף, ורבוא רבון, ואמרי שירתא, משבחין ואמרי, בריך יקרה דה' מאתר בית שכינתייה.

אתיא הוא גנטא, דהנות (נ"א ראייה) טמירא במאtron, וחמשין עלמין, הוא שכינטא יקרה בזינה, הנפיק מזינה ליזנא, זינה ג nied מניה, לאربع סטרין רישין, לקדמאי (ס"א לקיימא), מההוא זיא נפק (ס"א אהטmesh) לבלהו דאיונ לחתא, והיה אקרי גנטא דען.

פתח תנינות הוא סבא, פטرونא לבלא ומדבר שם יה"א זאו ה"א, לבלהו פתהי

לשון הקודש

מוכיר שם קדוש עליון ונדו, שבאותו שם יש חיים לבב.
בא אותו חנוך, שהיתה (שהיא) שמורה במאתים וחמשים עולמות, היא שכינה בכבהה בזינה, שיצאה מזו לזו, זינה שופע ממנה לאربعה אדרים ראשיהם לראשונים (לקאים). מאותו זיו יצא (בקשה) לכל אותם למפה, והוא נקרתת בן עדן. פתח שניית אותו וכן, הפטرون של חבל, ומוכיר שמו יוד ה"א זאו ה"א, ובלם ברוך בבוד ה' מפקום בית שכינתו.

בתלישר מובילו דרכמי. מאן חמיה כל אלין תקיפין, ראמין דראמין, תקיפין דתקיפין, רתיבין קדישין, ישבמיא, וכל חילחון, מזעעין ומתחלהן באימטה סגיא, משבחו שמא קדישא, ואמרין שירתא. ובאיין אינון גשמהthon מצדייקיא, דאיןון בההוא עדונא, יידעין דא, על האי איתמר (ירמיה י') מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יארתת וגוי. (ע"כ Tosfeta)

אמר רבי שמעון, בד נחתת שכינה למצרים, נחתת חייה חדא, דשמה ישראל, בדינקנא דההוא סבא, וארביעין ותריין שמשין קדישין עמייה, וכל חד וחד את קדישא עמייה, משמא קדישא, וכללו נחתן עם יעקב למצרים, חדא הוא דברתיב, ואלה שמות בני ישראל הבאים מצירימה את יעקב. אמר רבי יצחק, מפשמע דקאמר בני ישראל, ואחר כך את יעקב, ולא נאמר אותו.

לשון הקודש

פותחים בשלוש עשרה מדות הרחמים. מי ראה כל התקיפים הללו, רמים של רמים, תקיפים של תקיפים, מרבבות קדושים, ושמים וכל חיליהם, מזעעים ומתחלהים באימה רבבה, משבחים את השם הקדוש ואומרים שירה. אשיריהם נשמות הצדיקים שלהם באוטו העדן ויודעים את זה, על זה נאמר (ירמיה י') מי

שְׁאֵל רַבִּי יְהוֹדָה לַרְבִּי אֶלְעֹזֶר בֶּרְבִּי שְׁמֻעוֹן, (אמור
לייה) בֵּין דְּשָׁמֶעַת מְאֹבוֹה, פְּרִשְׁת וְאֶלְהָ
שְׁמוֹת בְּרוֹזָא עַלְּאָה, מַאי קָאָמֵר אִישׁ וַיְבִיתוּ בָּאוּ.
אָמֵר לֵיה, הַהוּא מֶלֶה דְּהֹוה אָמֵר אֲבָא, אַיִן הוּוּ
מֶלֶאכִין עַלְּאַיִן, דְּאַיִן לְעַילָּא עַל תִּתְּפָאִי מְנַהּוֹן,
הַיִּנוּ דְכְתִיב אִישׁ וַיְבִיתוּ בָּאוּ, וְהַכִּי אָמֵר אֲבָא, כָּל
אַיִן מֶלֶאכִין דְבָרְגָא עַלְּאָה, אַקְרָיוֹן גּוּבְּרִין
הַגּוּבְּרִין, וַיַּאֲיִן דְבָרְגָא תִּתְּהָה מְנַהּוֹן, אַתְּקָרְיוֹן
(נִקְבְּתָא) בֵּית, דְאַתְּתָא נִקְבָּא דְמִקְבָּלָא מִן דְבָרָא.
רַבִּי יְצָחָק הָהָה קָאִים קָמִיה דָרְבִּי אֶלְעֹזֶר בֶּרְבִּי
שְׁמֻעוֹן, אָמֵר לֵיה שְׁבִינְתָּא נְחַתָּת לְמִצְרִים
עִם יַעֲקֹב. אָמֵר לֵיה וְלֹא, וְהָא כְתִיב (בראשית מ"ו) אַנְכִּי
אִירֵד עַמְּךָ. אָמֵר לֵיה תָא חַי, שְׁבִינְתָּא נְחַתָּת
לְמִצְרִים אֶת יַעֲקֹב וַיְשִׂית מֵאָה אֶלְפִּין רַתִּיבֵין

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

את יעקב. אמר רבי יצחק, מפשמע כל אותן מלכים שבדרכה עליונה,
שאמר בני ישראל, ואחר כן את יעקב,
ולא נאמר אהו.

שאלה רבי יהונתן את רבי אלעזר בן רבי
שמעון, ואמר לו בינו ששם מאמיך את
פרשת ואלה שמות בסוד עליון, מה זה
שאמר איש וbijto באו? אמר לו, אתה
מלחה שהיה אומר אבא, אלו הם מלכים
עליזונים, שהם מעיל התהותנים מהם. וזה
שכתב איש וbijto באו. וכן אמר אבא,

קדישין (אחרינו) עמה, והיינו דכתיב בישש מאות אלף רגלי, תגינו שית מה אלפין רתיכין קדישין נחתו עם יעקב למצרים, ובלו סליקו מטבחן, בד נפקו ישראל ממצרים. הדא דכתיב, (שמות י"ב) ויסעו בני ישראל מרעמסס סכotta בישש מאות אלף רגלי וגו'. שיש מאות לא נאמר, אלא בישש מאות, בגונא דנפקו אלין, בד נפקו אלין.

ותא חזי רוא דמלחה, בעדנא דנפקו אלין רתיכין קדישין, משיריתא קדישתא, חמו ישראל יידען, דהוו מתעכbin בגיניהון, ובלו בהילו דעבדו ישראל, בגיניהון הוה, והיינו דכתיב, (שמות י"ב) ולא יבלו להתרמהה, הוה ליה למיימר ולא רצוי להתרמהה אבל לא כתיב אלא ולא יבלו. ואתינו (ס"י ואיתנדע) מפש, דבלו בני ישראל, הו

לשון הקודש

ובא ראה סוד הדבר, בזמנ שיצאו המרכבות הקדשות הלו ומחנות הקדושים, ראו ישראל יידעו שם מרכבות קדשות יורדו עם יעקב למצרים, וכולם עלו משם בשיציאו ישראל ממצרים. זהו שפתות (שמות י"ב) ויסעו בני ישראל מרעמסס סכotta בישש לא נאמר, אלא בישש מאות. כמו שיציאו ישראל, בלה, אך יציאו אלה.

(אחרות) עמה, והיינו מה שפתות בישש מאות אלף רגלי. שניינו, שיש מאות אלף מרכבות קדשות יורדו עם יעקב למצרים, וכולם עלו משם בשיציאו ישראל ממצרים. זהו שפתות (שמות י"ב) ויסעו בני ישראל מרעמסס סכotta בישש מאות אלף רגלי וגו'. שיש מאות לא נאמר, אלא בישש מאות. כמו שיציאו

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דֶּרֶק יְעָקֹב, וְהִינֵּנוּ דְּבַתִּיב, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יְעָקֹב, וַעֲלֵךְ דָּא לֹא נָאָמֵר, וְאֶלְּהָ שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶתוּ, אֶלְּאָ וְאֶלְּהָ שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יְעָקֹב, הַבָּאִים מִצְרִימָה בְּקָדְמִיתָא זַעַם מַיִּ, אֶת יְעָקֹב.

אמֵר רַבִּי יְהוּדָה, (ג"א רַבִּי יִצְחָק נ"א רַבִּי יוֹסֵי) קָל וְחוֹמֵר,
וַמָּה כִּד אַשְׁתַּזְבֵּב יְעָקֹב מִלְּבָן, בְּתִיב, (בראשית
ל"ב) וַיְעָקֹב חָלַד לְדַרְפּוֹ וַיִּפְגַּעַו בּוּ מְלָאֵכִי אֱלֹהִים.
בְּדַרְתָּה בְּגָלוֹתָא, וְקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא אָמֵר, אָנֹכִי
אָרֶד עַמְּךָ מִצְרִימָה, (דף ה' ע"א) לֹאוּ דִינָא, הַזָּאִיל
וּפְטוֹרָגָא נְחַתָּא דִּיחַתּוֹן שְׁמַשְׁוֵי עַמִּיהָ, הַיִּנֵּנוּ
דְּבַתִּיב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יְעָקֹב. רַבִּי יְעָקֹב
דְּבָרֶר חָנָן אָמֵר מִשְׁמֵיהָ דָרְבִּי אָבָא, מַאן אִינּוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל דְּהָבָא. אִינּוּ דְּאַתְּקָרְזָן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַפְּשָׁש.

לשון הקודש

מה שבתווב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה כתוב (בראשית לו) וַיְעָקֹב חָלַד לְדַרְפּוֹ וַיִּפְגַּעַו
את יְעָקֹב, ועל זה לא נָאָמֵר וְאֶלְּהָ שָׁמוֹת
בוּ מְלָאֵכִי אֱלֹהִים - בְּשִׁירֶד לְגָלוֹת
וְהַקְּרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא אָמֵר אָנֹכִי אָרֶד עַמְּךָ
מִצְרִימָה, אִינּוּ דִין שְׁחוֹאִיל וּהַפְּטוֹרָגָא
יָוֶרֶד, שִׁירְדוּ גַם שְׁמַשְׁיו עַמוּ? הַיּוֹנָה
שְׁבַתּווב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יְעָקֹב. רַבִּי
יְעָקֹב מִפְּבָר חָנָן אָמֵר מַשְׁמוּ שֶׁל רַבִּי
אָבָא, מַיְהָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁל בָּאָן? אָוֹתָם
וְעַם מַיִּ? אֶת יְעָקֹב.
אמֵר רַבִּי יְהוּדָה, נֵיא רַבִּי יִצְחָק [וְנֵיא רַבִּי
יִוסֵי] קָל וְחוֹמֵר, וַמָּה בְּשִׁנְאָל יְעָקֹב מִלְּבָן